

Homicidium aliud est voluntarium, et aliud casuale. Vide *verb.* Homicidium, *num.* 16.

Voluntarium aliud est directe, aliud indirecte tale, et singula explicantur, *num.* 17 et 18.

Homicidium voluntarium injustum semper est mortale peccatum, *num.* 19.

Homicidium juste et injuste committi potest, *num.* 20.

Juste committi potest quatuor modis, qui assignantur et explicantur, *num.* 21 ad 24.

Ad hoc ut occisio aggressoris sit licita, et cum moderamine inculpatæ tutelæ, tria requiruntur et assignantur, *num.* 25.

Quarta conditio ab auctore omissa additur, *num.* 105.

Servato moderamine inculpatæ tutelæ quando liceat, vel non, aggressorem occidere, *num.* 26 ad 34.

Reprehenditur auctor, *num.* 27, improbatunque solutis objectis sententia qua sustinent quidam theologi posse hominem occidi pro re magis momenti, *num.* 106.

Homicidium voluntarium injuste sex modis committi potest, qui assignantur, *num.* 35.

An et qua auctoritate liceat innocentem occidere, *num.* 36, 37 et 38.

An iudici liceat condemnare ad mortem probatum nocentem, si scientia privata noverit innocentem. Vide *verb.* Iudex.

Innocens ad mortem capiendus a satellitibus scientibus ipsius innocentiam an possit illos occidere, ut se defendat, *num.* 40.

Incarceratus nequit occidere custodes, ut effugiat, *num.* 41.

Ducti ad supplicium nequeunt carnificem aliosque ministros occidere, ut evadant, *num.* 42.

An autem bannitus possit se defendere aggressores occidendo, et econtra. Vide *verb.* Bannitus.

Non licet auctoritate propria et privata occidere extra causam necessariæ defensionis, *num.* 44.

An liceat patri vel marito occidere filiam vel uxorem in adulterio deprehensam, *num.* 45, 46, et *num.* 49 et seqq.

Quid de honesta matrona, aut virgine in casu violentiæ, *num.* 47.

An liceat auctoritate privata principem tyrannum occidere, *num.* 48.

Qua auctoritate liceat directe se ipsum occidere, *num.* 49 et 50.

In quibus casibus, et propter quas causas liceat indirecte se ipsum occidere, *num.* 51 ad 61.

Auctoris sententia moderatur, *in not. ad num.* 60.

Seipsum occidens an, et quando privandi sint ecclesiastica sepultura. Vide *verb.* Sepultura.

Quid de clerico homicida incorrigibili, *num.* 63 ad 66.

Homicidæ damnati, sive diffamati, an possint habere dignitates et officia, et an remitti possint in locis ubi degunt hæredes occisi, *num.* 67 et 68.

Si laicus post homicidium patratum sit clericus, a quo puniri debeat, *num.* 69.

Clericus post homicidium si habitum reassumat, an gaudeat privilegio fori, *num.* 70.

Mandans homicidium committi in personam unius, si committatur in personam alterius, quam irregularitatem incurrat, *num.* 71.

Per homicidium vere casuale an quis irregularis deveniat, *num.* 72.

Homicidium committens veneno an gaudeat immunitate ecclesiastica, *num.* 75.

Homicidii appellatione non venit mutilatio membri, *num.* 74.

An satellites licite possint occidere malefactorem quem jussi sunt comprehendere, et econtra, *num.* 75.

Alia quoad homicidas et homicidia. Vide *num.* 76 et seqq. ad *num.* 104, et *verb.* Bellum, Fratricida, Immunitas ecclesiarum, Maritus, Parricidium, Mater, Matricida, Uxor, Uxoricideum.

Homicida quando incurrat, vel non, irregularitatem. Vide *verb.* Irregularitas.

Homicida quoad restitutionem. Vide *verb.* Restitutio.

Varia decreta ad rem, *num.* 79 ad 94.

Homicidii poenæ quæ sint. Vide *verb.* Poena, *art.* 2, *num.* 125.

Homo quomodo verificetur, quod magis capite, quam pedibus errat. Vide *verb.* Mundus, *num.* 107.

Idem homo quomodo posset dici quod staret pedibus, et capite sursum eodemmet tempore, *num.* 111.

HONESTAS PUBLICA

Honestas publica prout est impedimentum dirimens matrimonium. Vide *verb.* Impedimenta matrimonii, *art.* 2, *num.* 20.

HONOR.

Honor quid sit. Vide *verb.* Detractio, *art.* 1, *num.* 3.

HORA.

Hora unde sit dicta, in quot et quæ minuta dividatur, ejusque divisiones assignantur et explicantur. Vide *verb.* Kalendarium, *a num.* 9 ad 16.

HORÆ CANONICÆ.

Vide *verb.* Officium divinum.

HORIZON.

Horizon quid, et quotuplex sit. Vide *verb.* Mundus, *num.* 131 et 132.

HORTATORIÆ (IV, 263).

Litteræ hortatoriæ a quibus, et contra quos discerni nequeant. Vide *verb.* Hortatoriæ, *num.* 1.

Alia ad rem, *num.* 2 usque in finem.

HOSPITALE, HOSPITALARIUS (IV, 265).

Hospitale unde dictum, et quid sit. Vide *verb.* Hospitale, *num.* 1 et 2.

Hospitalitatis species variæ assignantur et explicantur, *num.* 3 ad 14.

Hospitalia quædam sunt religiosa, et quædam non religiosa, et utraque quid sint, et per quid differant, *num.* 15, 16 et 17.

Hospitalia fuisse fundata auctoritate episcopi quomodo cognosci possit, et sic fundata an sint materia simoniæ, ac gaudeant immunitate ecclesiastica, *num.* 18 ad 25.

Hospitalia si habeant beneficia, an teneantur ad contributionem seminarii, et quæ hospitalia sint beneficia ecclesiastica, *num.* 26 ad 31.

Hospitalibus, quæ regularibus non subjiuntur, quales rectores ac administratores deputandi, *num.* 32.

Ordinariorum jurisdictio circa hospitalia quæ sit, et quid de illis quæ sub immediata regum potestate existant, *num.* 33 ad 43.

Hospitalia visitare possunt etiam iudices sæculares si jus illis competat, *num.* 44.

Vicarie perpetuæ hospitalibus unitæ quomodo, et a quibus conferri possint, *num.* 45.

In alienatione bonorum hospitalis quid requiratur, *num.* 47.

Reliqua ad rem, *num.* 48 ad 68.

Quid requiratur, ut hospitalia exempta dici debeant a jurisditione parochi, ita ut rectores vice parochi fungantur, *num.* 69.

HOSPITATIO MILITUM.

Hospitalio militum est prohibita in locis ecclesiasticis. Vide *verb.* Miles, *num.* 17 ad 26.

HOSPITIA REGULARIUM (IV, 275).

Quid hospitium regularium. Vide *verb.* Hospitia reg., *num.* 15.

Regulares, an et de cuius licentia possint hospitia recipere, et quid in iis dirigendis sit observandum indicatur, *num.* 1 ad 4.

Regulares an possint hospitia in conventus reducere, *num.* 5.

Hospitium simplex quomodo esse debeat; et an de facili a sacra congregatione regularibus concedatur, ejusque translatio, *num.* 6 ad 10.

Patres Reformati non possunt habere hospitia in locis ubi adsunt conventus Observantium, *num.* 11.

Patres Reformati provinciæ Tusciæ an possint transferre suum antiquum hospitium ad conventum Sancti Joannis Baptistæ intra mœnia civitatis Florentiæ existentem, *num.* 12.

An in erectione hospitii requirantur illæ ipsæ solemnitates, quæ requiruntur in erectione conventus, *num.* 14 et seqq.

HYDRAULICA.

Hydraulica quid. Vide *verb.* Mundus, *num.* 207.

HYDROGRAPHIA.

Hydrographia quid, *num.* 205.

HYDROMANTIA.

Hydromantia quid sit. Vide *verb.* Superstitio, *num.* 17.

HYPOTHECA, PIGNUS (IV, 279).

Hypotheca et pignus quomodo differant, ac conveniant inter se. Vide *verb.* Hypotheca, Pignus, *num.* 1, 2 et 3.

Pignus dupliciter sumitur et assignatur, ejusque traditur definitio, ac etiam hypothecæ, *num.* 4, 5.

Pignus, seu hypotheca alia est expressa, et alia tacita, et quæ sit utraque, *num.* 6.

Rursus expressa alia est generalis, et alia specialis, et utraque explicatur, *num.* 7 et 8.

Uxor, maritus, liberi prioris matrimonii, pupilli, ecclesie, collegia, legatarii, fideicommissarii, venditores, locatores, fiscus qualem, et in quibus bonis habeant hypothecam, *num.* 9 ad 19.

Qui oppignorare, et hypothecare possint, et quæ bona, *num.* 20 ad 25.

Quæ res oppignorari et hypothecari possint vel non, *num.* 26 et 27.

Creditor pignus habens an possit illud hypothecare et ad quid circa illud teneatur, *num.* 28 ad 31.

Antichryseos pactum quid sit, et an licitum, *num.* 32 et 33.

Legis commissoriæ pactum quid sit, et an licitum, *num.* 34 et 35.

Duæ pacti liciti species assignantur et explicantur, *num.* 36 ad 40.

Creditor pignus vendens an possit illud sibi ipsi emere, *num.* 41.

Creditori hypothecario quale jus competat præ aliis creditoribus, *num.* 42 et 43.

In pignore pluribus eodem tempore constituto quis præcedat, *num.* 44.

Creditor circa pignus sibi traditum ad quid ulterius teneatur, *num.* 45 ad 48.

Hypotheca vel expressa est vel tacita, *num.* 49.

Quibus, et ob quam causam, et quibus in circumstantiis detur tacita, *num.* 50 ad 63.

Quoties et quibus detur sola legis dispositione, *num.* 64 ad 75.

Nonnullæ de hac tacita hypotheca referuntur animadversiones, *num.* 74 ad 77.

HYPOTHESIS.

Hypothesis quid et de ejus differentia a thesi. Vide *verb.* Thesis, *num.* 100 et 101.

I

ICTUUM FUNIS.

Ictuum funis, seu torture poena quid sit. Vide *verb.* Poena, *art.* 2, *num.* 15.

IDOLOLATRIA.

Idololatria quid et quotuplex sit, Vide *verb.* Superstitio, *num.* 8.

IDUS.

Idus unde dicantur, et quid sint. Vide *verb.* Kalendarium, *a num.* 31 ad 33.

IGNORANTIA (IV, 291).

Ignorantiæ quidditas assignatur, ejusque multiplex divisio, et subdivisio traditur, ac explicatur. Vide *verb.* Ignorantia, *num.* 1 ad 8, et *num.* 29 ad 38.

Ignorantia quocumque modo sumpta quando excuset, vel non, a culpa aut a poena, *num.* 9 ad 20.

Ad *num.* 20 auctoris, Vide notata in nota, et *num.* 39.

Ignorantia censurarum non excusat ab eis incurrendis, *num.* 21.

Ignoranti non currit tempus, *num.* 22.

Ignorans an æquiparari debeat impedito, et quomodo, *num.* 23 ad 28.

ILLEGITIMUS.

Vide *verb.* Filius.

IMAGINES (IV, 299).

Imago quid sit. Vide *verb.* Images, *num.* 1.

An liceat Deum, sanctissimam Trinitatem, et angelos in forma humana depingere, *num.* 2 ad 5.

Images Christi Domini, beatæ Mariæ Virginis et aliorum sanctorum de fide tenendum est posse depingi, et qua figura vel habitu sint repræsentandæ, *num.* 6 ad 11.

Images lascivæ in ecclesiis non sunt tolerandæ, *num.* 12.

Images sacræ de cuius licentia pingendæ, vel de novo collocandæ sint in ecclesiis, *num.* 13, 14.

Images sanctorum, qui a sede apostolica non sunt canonizati, quomodo pingendæ, ac retinendæ in ecclesiis, *num.* 15 ad 18.

Cruces in locis sordidis depictæ non sunt tolerandæ, *num.* 19.

In choro teneri non debent aliæ images, quam sanctorum, *num.* 20.

Images illorum qui cum sanctitatis, aut martyrii fama decesserunt, an apponi possint in ecclesiis antequam declarentur beati, et quid de illis, qui cultum habent immemorabilem, *num.* 21 et 22.

Images Dei, Christi, angelorum, et sanctorum, an licite et quo cultu adorari possunt, et quid contra non adorantes, vel se prosternentes, *num.* 23 ad 29.

Imaginum usus an sit ecclesiæ utilis, et an fuerit in lege veteri, et quomodo inceperit in lege nova, *num.* 30 ad 35.

Imaginum translatio an et quomodo faciendâ, *num.* 36 et 37.

Images sanctorum Francisci, Antonii de Padua, Augustini, et Nicolai de Tolentino quomodo inscriptæ ac depictæ prohibentur, *num.* 38 et 39.

Concursus ad aliquam sacram imaginem, an et quando impediri possit, *num.* 40, 41 et 42.

Administratio oblationum imagini factorum ad quem spectet, *num.* 43.

Imago præter usum depicta refertur, et jussu Urbani VIII combusta. Vide *verb.* Imagines, *num.* 44. Imaginis non miraculosæ translatio est private faciendæ, *num.* 45.

Imago beati ac canonizati quomodo pingenda, *n.* 46.

In altari, in quo exponitur sanctissimum Sacramentum pro quadraginta horis, an possint imagines collocari, *num.* 47.

An imago et statua beatæ Mariæ Virginis et aliorum sanctorum deferri possint in processionibus cum baldachino, et intortiliis. Vide *verb.* Processiones, *num.* 58.

Afferitur brevis historia miraculosissimæ imaginis beatæ Mariæ Virginis asservatæ in altari majori ecclesiæ Aracœlianæ urbis, *num.* 49 ad 53.

Circa sacras imagines sanctissimæ Trinitatis, beatissimæque Virginis, aliasque servorum Dei stabilita a Benedicto XIV, vide *num.* 54 ad 79.

Sollicitudo sacrarum imaginum præcipue spectat ad episcopum, *num.* 80.

Alia ad rem. Vide *verb.* Veneratio sanctorum.

IMMUNDITIA.

Immunditia quid sit, et quale peccatum. Vide *verb.* Gula, *num.* 57, et *verb.* Luxuria, *num.* 56.

IMMUNITAS ECCLESIASTICA, ET ECCLESIA- RUM (IV, 517).

IMMUNITAS QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT EJUS NATURAM, DIVISIONEM, ET JUS A QUO PROVENIT.

Immunitas unde derivetur. Vide *verb.* Immunitas, *art.* 1, *num.* 1.

Immunitas ecclesiastica an eadem sit ac immunitas ecclesiarum, *num.* 2 et 5.

Immunitatis definitio afferitur, ejusque traditur divisio in localem, realem, et personalem, et singule explicantur, *num.* 4, 5 et 6.

Immunitas realis et personalis est de jure divino, *num.* 7.

Immunitas localis ecclesiarum quo jure competat ecclesiis, *num.* 8 ad 14.

An immunitas personalis sit de jure divino, an potius humano, *num.* 15 ad 24.

Ad legem. Si quis in conscribendo C. de pactis. Vide *ib.*, *num.* 26, *in fin.*

IMMUNITAS QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT SPECIALITER IMMUNITATEM LOCALEM, SEU JUS ASILI, LOCA, DELICTA, ET PERSONAS, QUIBUS COMPETIT, VEL NON.

Jus asili quid sit. Vide *verb.* Immunitas, *art.* 2, *num.* 1.

Ecclesiæ et alia loca, quæ gaudent, vel non, jure asili assignantur, et alia plura ad rem obiter afferuntur, *num.* 2 ad 88.

Delicta, quibus competit, vel non, jus asili, quæ sint, et ad ea clarius percipiendæ afferuntur ad litteram duæ constitutiones Gregorii XIV et Benedicti XIII, *num.* 89 ad 93.

Primo immunitate non gaudent publici latrones, et qui sint, assignantur, et an liceat eos occidere, *num.* 94 ad 98.

Secundo depopulatores agrorum, et qui sint tales, *num.* 99, 100 et 101.

Tertio committentes homicidia in ipsis ecclesiis, vel membra mutilantes, et quæ mutilatio requiratur ut quis immunitate privetur, *num.* 102 ad 107.

Quarto occidentes proditorie proximum suum, et quid nomine proximi et proditoris intelligatur, *num.* 108 ad 115, et *verb.* Homicida, *num.* 79.

Quinto assassini rei, et qui intelligendi sint sub hoc nomine, *num.* 111 ad 125.

Sexto hæresis rei præcise de hæresis crimine, *num.* 125.

Septimo rei criminis læsæ majestatis in personam principis, et qui sint, et quid requiratur, ut immunitate non gaudeant, *num.* 127, 128, 129.

Ultra supradicta crimina assignantur alia excepta a Benedicto XIII, *num.* 150.

Assignantur personæ quæ gaudent posunt, vel non, jure asili, *num.* 151 ad 155.

Varia ad hoc referuntur constitutiones, *num.* 156 ad 165.

IMMUNITAS QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT PRIVILEGIA, EXTRACTIONEM, ET RESTITUTIONEM CONFUGIENTIUM, ET PŒNAS VIOLANTIUM JUS ASILI, ET ABSOLUTIONEM AB EISDEM.

Rei ad loca sacra confugientes an recipi debeant; an et de ejus consensu extrahi possint, et in loco sacro existentes an et qua pœna condemnari possint. Vide *verb.* Immunitas, *art.* 3, *num.* 1 ad 8.

Rei confugiti an possint in loco sacro carcerari, aut vinculis constringi; et an liceat eisdem custodias apponere, *num.* 9 ad 26.

Reis confugitis an prohiberi possint rerum necessariarum delatio, et si pauperes, quomodo sustentandi, *num.* 27 ad 30.

Rei confugiti an, et quibus rebus aut armis spoliari possint, *num.* 31 ad 39.

Assignatur modus servandus pro extra trahendis confugitis a locis immunibus, *num.* 40.

Curia sæcularis an possit in casibus exceptis confugitos extrahere; et hujus extractionis cognitio ac declaratio a quo faciendæ, *num.* 41 ad 45.

In casibus non exceptis an liceat episcopo confugitos extrahere, *num.* 46 ad 51.

Ordinarius loci non potest extrahere bona decoctorum absque facultate sedis apostolicæ, *num.* 52.

Quos decoctores vel debitores possit episcopus extrahere; confugiti extracti quando restituendi; quas pœnas incurrant injute extrahentes, et extractioni cooperantes, et a quibus absolvi possint, ubi plura alia ad rem, *num.* 53 ad 152.

Indicatur auctor qui de immunitate locati apprime et nuper tractavit, itemque quatuor regulæ recensentur ad imputandas tricas, quas de trivio scriptores inanibus movent questionibus, *num.* 153 et seqq.

Immunitate ecclesiastica non gaudent homicidæ tam laici quam ecclesiastici, *num.* 154.

Refertur constitutio Benedicti XIV, quæ plurima continet circa immunitatem scitu necessaria, *n.* 155.

IMMUNITAS QUOAD EA QUÆ SPECIALITER CONCERNUNT IMMUNITATEM REALEM ET PERSONALEM, ET PŒNAS EAM VIOLANTIUM, AC ABSOLUTIONEM AB EISDEM.

Quid sit, et in quo consistat immunitas realis et personalis. Vide *verb.* Immunitas, *art.* 4, *num.* 1.

Immunitatem et libertatem ecclesiasticam publice violantes a pœnitentiaria apostolica nequeunt absolvi, *art.* 5, *num.* 155.

Nomine personarum ecclesiasticarum earumque honorum ac rerum quæ veniant, et an gaudeant immunitate personali, vel reali, *num.* 2 ad 5.

Immunitas realis et personalis est de jure divino, *num.* 6.

Ecclesiastici non possunt sponte solvere, et laici non possunt ab ipsis sponte dantibus impositiones laicales accipere, *num.* 7.

Quas pœnas incurrant violatores hujus immunitatis, quinam sint tales violatores, et a quo possint, vel non ab eisdem pœnis absolvi. Vide *verb.* Bona ecclesiastica, *art.* 5. Vide *verb.* Bona, *art.* 5, *per tot.*

IMMURATIO.

Immurationis pœna quid sit. Vide *verb.* Pœna, *art.* 2, *num.* 16.

IMPEDIENS (IV, 405).

Impediens aliquem a consecutione boni an et quomodo peccet, et ad quid teneatur. Vide *verb.* Impediens, *num.* 1 ad 6.

Advocati, procuratores, medici, aliique similes

qui cum aliorum præjudicio curant ad se trahere illos qui alios frequentabant, an peccent, et ad quid teneantur, *num.* Vide *verb.* Impediens, *num.* 7, 8 et 9.

Impediens advocatum, vel procuratorem, ne alterius causæ vel liti assistant quomodo peccet, et ad quid teneatur, *num.* 10, 11 et 12.

Quid de impediendo alicujus boni consecutionem aperiendo vel dolose retinendo alterius litteras, *n.* 13 et 14.

Quid de impediendo ex odio, fraude, vel zelo, aut precibus, ne aliquis officium, cathedram, aut beneficium consequatur, *num.* 15 ad 22.

Impediens jurisdictionem episcopi, vel alterius curiæ ecclesiasticæ censuris innodatur, *num.* 23, 24 et 25.

Alia quoad impediendos curiæ ecclesiasticæ ministros, *num.* 26 ad 50.

IMPEDIMENTUM LEGITIMUM.

Definitur impedimentum legitimum, *verb.* Impediens, *num.* 51, 52.

Quanam præsent legitimum impedimentum, *num.* 53 et seqq.

De ratione probandi legitimum impedimentum, *num.* 47 et 48.

Probato legitimo impedimento, causa restituitur in pristinum statum, et de aliis legitimi impedimenti effectibus, *num.* 49 ad 52.

IMPEDIMENTA MATRIMONII.

Vide *verb.* Matrimonium quoad impedimenta.

IMPOTENTIA.

Impotentia quando excuset a jejunio, et ab auditione missæ. Vide *verb.* Jejunium, *art.* 2, *num.* 18, et *verb.* Missa, *art.* 16, *num.* 6.

Impotentia. Vide *verb.* Impedimenta matrimonii, *art.* 2, *num.* 29.

IMPUBERES et PUBERES.

Vide *verb.* Matrimonium, *art.* 2, *num.* 2 et *verb.* Sponsalia, *num.* 16.

IMPUDICITIA.

Vide *verb.* Luxuria, *num.* 70.

INCENDIARII (IV, 415).

Incendarius quis proprie sit et dicatur. Vide *verb.* Incendarii, *num.* 1.

Pœnæ incendiariis assignantur, et quando teneantur ad damni compensationem, *num.* 2 ad 5.

Incendarii ecclesiarum et locorum piorum in quas censuras incurrant, et a quo absolvi possint, *num.* 6 ad 10.

Incendarii, si impœnitentes decedant, privati possunt ecclesiastica sepultura, *num.* 11 et 12.

Origo incendii, quando ignoratur, unde sit præsumenda, *num.* 13 et 14.

Incendium, quando est casus fortuitus, an obliget ad restitutionem, *num.* 15.

Incendarii an gaudeant immunitate ecclesiastica, *num.* 16.

INCENSATIO

Vide *verb.* Thurificatio.

INCESTUS.

Vide *verb.* Luxuria, *num.* 12 et *verb.* Pœna, *art.* 2, *num.* 158 et *verb.* Filius.

INCOMMODITAS.

Incommoditas quando sufficit ad alienationem rerum Eccles. Vide *verb.* Alienatio, *art.* 2, *num.* 4.

INCORRIGIBILIS (IV, 417).

Clericus incorrigibilis antequam consignetur curiæ laicæ quid requiratur. Vide *verb.* Incorrigibilis, *num.* 1.

Ejectus a religione tanquam incorrigibilis gaudet privilegio fori, *num.* 2.

Alia ad rem, *num.* 3 ad 6.

INDAGO JUDICIALIS.

Indago judicialis quid sit. Vide *verb.* Conservatores *art.* 2, *num.* 8.

INDIA, INDI (IV, 419).

In Indiarum regionibus Hispaniæ regi subjectis permittitur esus carniū diebus Sabbati per annum. Vide *verb.* India *num.* 1.

Indos Paraquariæ et Brasilæ in servitutem redire prohibetur, *num.* 2.

Animarum cura a regularibus in Indiis Maris Oceani quomodo exerceatur, *num.* 3 ad 5.

In Indiis Orientalibus et Occidentalibus servari jubentur decreta concilii Trident. de jurisdictione episcoporum in omnes animarum curam exercentes, *num.* 6.

INDICTIO.

Indictio unde sit dicta; quid sit, quæve ejus regula. Vide *verb.* Kalendarium, *a num.* 56 ad 60.

INDIGNUS.

Indignus ad prælaturas quis censeatur. Vide *verb.* Abbatissa, *num.* 49 et *verb.* Electio, *art.* 4, *num.* 40.

INDULGENTIA (IV, 419).

INDULGENTIA, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT EJUS NATURAM, ANTIQUITATEM, ET DIVISIONEM.

Indulgentiæ nomen unde derivetur; et quot modis sumi possit. Vide *verb.* Indulgentia, *art.* 1, *num.* 1.

Indulgentiæ quidditas explicatur, *num.* 2, 3.

Thesaurus ecclesiasticus describitur; et ex quo constat, et ubi existat indicatur, *num.* 4, 5 et 6.

Indulgentiarum usus est antiquissimus, *num.* 7.

Indulgentia dividitur in plenariam et partialem, et utraque explicatur, *num.* 8.

Indulgentia plena, plenior, et plenissima quomodo inter se distant, *num.* 9 et 10.

Per indulgentiam in forma Jubilei concessam quid intelligatur, *num.* 11.

Indulgentia partialis quid et quotuplex sit assignatur, et explicatur, *num.* 12 ad 15.

Indulgentia partialis concessa cum plenaria quomodo intelligi debeat, *num.* 16.

Indulgentia alia est perpetua, alia temporalis, alia indefinita, alia localis, alia realis, et alia personalis; et quælibet explicatur, *num.* 17 et 18.

Circa indulgentiam localem et realem, quid sit notandum, *num.* 19 et 20.

INDULGENTIA QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT AUCTORITATEM EAM CONCEDENDI, PERSONAS QUÆ POSSUNT EAM CONCEDERE ET LUCRARI, ET REQUISITA AD IPSAM.

Auctoritas concedendi indulgentias de fide probatur, Vide *verb.* Indulgentia, *art.* 2, *num.* 1.

Summus pontifex quo jure, quibus personis, quas indulgentias, et quando possit concedere, *num.* 2, 3 et 4.

Inferiores papa quo jure, et quam facultatem habeant concedendi indulgentias, *num.* 5 et 6.

Assignantur indulgentiæ quas possunt concedere episcopi, *num.* 7 et 8.

Episcopi nondum consecrati, an possint indulgentias concedere, *num.* 9.

Episcopi quibus personis possint indulgentias concedere; et an possint aliis talem potestatem delegare, et quibus, *num.* 10 ad 13.

Episcopi excommunicati, vel in peccato mortali existentes an valide possint indulgentias concedere, *num.* 14, 15.

Archiepiscopi, primates et patriarchæ, in quibus locis et quas indulgentias concedere possint, *num.* 16 ad 18.

Archiepiscopi coadjutores et titulares an possint indulgentias concedere. Vide *verb.* Indulgentia, num. 19, 20 et 21.

Nuntii et legati apostolici, cardinales, summus poenitentiarum quas indulgentias possint concedere; et quid si concessæ excedant facultatem sibi competentem, num. 22 ad 25.

Praelati episcopo inferiores, prelati regulares, vicarius generalis, et capitulum sede vacante an et quo jure possint indulgentias concedere, num. 26 ad 30, et *infra* art. 4, num. 11.

Indulgentiæ pro defunctis a quo concedi possint, num. 31 et 32.

Ad indulgentias valide concedendas quid requiratur, num. 33 ad 36.

Indulgentiæ a quibus lucrari possint, et ad eas lucrandas quales conditiones requirantur, num. 37 ad 45.

Adducuntur duo novissima decreta, num. 46 et 47. Alia duo recentiora, num. 48, 49.

INDULGENTIA QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT EJUS EFFECTUM, ET TEMPUS ACQUIRENDI TAM PRO VIVIS, QUAM PRO DEFUNCTIS.

Indulgentiæ effectus quid sit. Vide *verb.* Indulgentia, art. 5, num. 1 et 2.

Pœna temporalis relicta ex peccatis condonatis duplex est, et assignatur, num. 3.

Qualis sit effectus indulgentiæ plenariæ, et cujuscunque alterius indulgentiæ, num. 4 ad 12.

Indulgentiæ pro defunctis a quo, et quomodo applicandæ, num. 13 et 14.

Indulgentia per modum absolutionis quomodo differat ab illa per modum suffragii, num. 15.

Indulgentiæ pro defunctis an prodesse possint illis determinatis animabus pro quibus applicantur, num. 16 ad 20.

Ad indulgentiam pro defunctis lucrandam an requiratur status gratiæ, num. 21 et 22.

Indulgentia concessa pro vivis an possit defunctis applicari, et concessa pro vivis et defunctis an possit applicari pro se simul et pro defunctis, num. 23, 24 et 25.

Indulgentiæ effectus an possit sæpius obtineri, et an uno eodemque opere possint simul plures indulgentiæ lucrari, num. 26 ad 29.

Per unicam confessionem et communionem an possit quis eodem die plures indulgentias lucrari, num. 30, 31 et 32.

Ad lucrandam indulgentiam a papa concessam vere poenitentibus et confessis, quando et quorum peccatorum confessio facienda sit, num. 33 ad 36.

Tempus lucrandi indulgentias in festis quando incipiat, ac terminet, num. 37 ad 41.

Explicantur aliquæ clausule in Brevi indulgentiarum apponi solitæ, num. 24 ad 46.

Missæ celebratæ de festo currente in altaribus privilegiatis an habeant eandem vim ac si celebrantur missæ de Requiem, num. 47.

An cum festi translatione transferatur etiam indulgentia, num. 48.

Alia de indulgentiæ duratione ac cessatione, num. 49 ad 54.

INDULGENTIA QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT INDULGENTIAS REVOCATAS, ET APOCRYPHAS, ALIASQUE NON TALES, DE STATIONIBUS URBIS, AC VARIIS DECLARATIONIBUS.

Indulgentia a quo et quando revocari possit, et quid requiratur ad talem revocationem. Vide *verb.* Indulgentia, art. 4, num. 1 et 2.

Per unius vel plurium indulgentiarum revocationem an, et quæ aliæ indulgentiæ censeantur revocate, num. 3 et 4.

Assignantur indulgentiæ revocate a sancto Pio V et a Paulo V, num. 5 et 6.

Afferuntur ad hoc constitutio Pauli V, alias indul-

gentias concedens, et variæ ab ipso revocate assignantur, num. 7 et 8.

Fratres minores de corpore Observantiæ spiritualia exercitia obeuntibus lucrantur indulgentiam plenariam, num. 9.

Regulares impediti adire ecclesiam quomodo possint indulgentias lucrari, num. 10.

Provinciales societatis Jesu, alique prelati regulares, in actu visitationis quam indulgentiam largiri possint, num. 11.

Regulares, non obstante revocatione Pauli V, quas indulgentias consequi possint, num. 12.

Indulgentiæ regularibus concessæ, et a Paulo V revocate, non sunt censendæ hodie revalidatæ, n. 13.

Innocentius XI quas indulgentias apocryphas declaraverit, num. 14, 15.

Regulares per visitationem suarum respective ecclesiarum possunt lucrari omnes indulgentias stationum Urbis, et tales indulgentiæ assignantur, et unde sic dictæ, et pro quibus applicari possint indicantur, num. 16 ad 19.

Ad rem afferuntur varia decreta novissime emanata, num. 20 ad 30.

Indulgentiæ de cujus licentia publicari debeant, num. 31.

INDULGENTIA QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT INDULGENTIAS CONCESSAS TRIBUS SANCTIS ORDINIBUS SANCTI PATRIS FRANCISCI, EORUMQUE ECCLESIS BENEFACTORIBUS, CONFRATERNITATI CHORDIGERORUM.

Indulgentiæ fratribus Minoribus concessæ pro statione sanctissimi Sacramenti an censeantur a Paulo V revocate, unde taliter dictæ, et quomodo a dictis fratribus acquiri possint. Vide *verb.* Indulgentia, art. 5, num. 1 ad 6.

Quot et quam maximæ sint indulgentiæ stationum Urbis, num. 7.

Indulgentiæ Terræ Sanctæ tum plenariæ, tum non plenariæ recensentur, num. 8.

Omnes supradictæ, aliæque indulgentiæ an pluries eodem die obtineri possint, num. 9.

Fratres Minores, Clarissæ, Tertiarii, et Chordigeri lucrantur indulgentiam plenariam recitando coronam beate Mariæ Virginis, num. 10.

Fratres Minores, alique regulares ad lucrandam indulgentiam plenariam pro animabus purgatorii quid recitare debeant assignatur, num. 11.

Fratres Minores, Moniales, Tertiarii, Chordigeri, quas alias indulgentias lucrari possint, num. 12 ad 34.

Benefactores nostri seraphici ordinis quas indulgentias consequantur, num. 35, 36 et 37.

Morientes seu sepeliri eligentes in habitu fratrum Minorum, vel monialium Sanctæ Claræ, aut Tertiæ Regulæ sancti Patris nostri Francisci, lucrantur indulgentiam plenariam, et ad eam sic lucrandam quid necesse sit indicatur, num. 38, 39 et 40.

Osculantes habitum fratrum Minorum et aliorum Mendicantium qualem indulgentiam lucentur, n. 41.

Generales et provinciales ordinis Minorum quid possint benefactoribus ordinis communicare, n. 42.

Indulgentiæ plenariæ concessæ nostris ecclesiis in specialibus festivitibus assignantur, num. 43.

Assignantur indulgentiæ quas possunt lucrari fideles omnes assistentes divinis officiis in nostris et aliis ecclesiis, et visitantes nostras ecclesias in certis quibusdam festivitibus, et facientes celebrare missas in nostris ecclesiis, et audientes conciones fratrum Minorum, aliorumque regularium privilegiatorum, num. 44 ad 48.

Indulgentia portunculæ quoad singulas ejus partes explicatur, num. 49 ad 57.

Indulgentiæ concessæ obeuntibus Viam crucis assignantur. Et ad rem adducuntur constitutiones, ac litteræ encyclicæ superioris generalis, num. 58 ad 63.

Indulgentiæ crucum et coronarum Hierosolym-

tanarum, et Caravacensium recensentur, et declarantur. Vide *verb.* Indulgentia, art. 5, num. 64.

Omnes personæ trium ordinum sancti Patris nostri Francisci quoties erunt indulgentiam plenariam, et absolutionem ab omnibus peccatis consequi, num. 65 ad 69.

Omnes personæ utriusque sexus trium dictorum ordinum lucrari possunt indulgentiam novissime concessam a Benedicto XIII, et quæ sit, num. 70.

Fratres Minores possunt per viam communicationis indulgentias aliis regularibus concessas lucrari, et e contra; et quomodo talis communicatio inter regulares sit intelligenda, num. 71 ad 76.

Fratres Minores de Observantiâ vacantes exercitiis spiritualibus per octiduum lucrantur indulgentiam plenariam, num. 77, et *supra* art. 4, num. 9.

Afferuntur novissimum privilegium pro missis celebratis pro animabus fratrum, et monialium ordinis Minorum, num. 78 ad 84.

INDULGENTIA, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT VARIAS INDULGENTIAS CONCESSAS OMNIBUS CHRISTIFIDELIBUS.

Recensentur variæ indulgentiæ concessæ aliquod opus exercentibus, et diversas orationes recitantibus. Vide *verb.* Indulgentia, art. 6, num. 1 ad 15.

In regnis regi Hispaniarum subjectis quicumque die Commemorationis defunctorum celebrat, animam liberare potest a pœnis purgatorii, n. 16.

Qui communicant ubi singulis mensibus sit communio generalis a Patribus Societatis Jesu, lucrantur indulgentiam plenariam applicabilem pro defunctis, num. 17.

Recitantes flexis genibus vers. *Angelus Domini*, etc., *Ecce ancilla Domini*, etc., *Verbum caro*, etc., cum tribus *Ave, Maria* ad pulsus campanæ vespere, mane et meridie, quas indulgentias lucentur, et ad rem afferuntur novissima declaratio Benedicti XIV, num. 18, 19 et 20.

Recitantes circa horam noctis psalmum *De profundis*, quas indulgentias lucentur, num. 21 et 22.

Habentes coronas, aut numismata, etc., cum indulgentiis concedi solitis a Romanis pontificibus pro canonizatione sanctorum, quas indulgentias lucentur, num. 23.

Visitantes septem Urbis ecclesias quas indulgentias lucentur, et unde talis visitatio exordium sumpserit, num. 24 et 25.

Visitantes septem altaria in aliqua ecclesia habente indultum apostolicum quas indulgentias lucentur, num. 26.

Recitantes orationem *Domine Jesu Christe*, etc., consequuntur octoginta annos indulgentiæ, num. 27.

Assignantur indulgentiæ concessæ assistentibus missæ et divino Officio, et respective recitantibus ac celebrantibus in quibusdam solemnitatibus, n. 28.

Alia ad rem. Vide num. 31 ad 35, et *verb.* Jubilæum, et *Appendicem*, sive *nov. de indulgentia art.*, ubi in aliquibus corrigitur, et confutatur auctor, et docte explicatur quid sit indulgentia, et quoniam in antiqua Ecclesia ejusdem fuerit usus, quæque variandæ disciplinæ causa, et nonnulla decreta recensentur.

Quid sit indulgentia. *Appendix altera in hac novissima editione addita*, § 1.

Ecclesiæ doctrina quantum ad satisfactionem, *ib.* § 2.

Ad indulgentiæ valorem, præter auctoritatem in conferendi requiritur justa et rationabilis causa eas elargiendi, *ibid.*, § 3.

Quoniam dispositiones requirantur ad lucrandas indulgentias, *ibid.*, § 4.

Ad lucrandas indulgentias requiritur propositum satisfaciendi pro peccatis, *ibid.*, § 4.

Id ostenditur Ecclesiæ praxi, *ibid.*, § 6. Summorum pontificum testimonio, *ibid.*, § 7. Virorum clarissimi

FERRAR. VIII.

morum auctoritate, *ibid.*, § 8. Rationis denique suffragio, *ibid.*, § 9.

Ex tradita doctrina varia eruuntur corollaria, *ib.*, § 10.

INFAMIA, INFAMIS (IV, 624).

Infamia quid, et quotuplex sit, et quid sit fama. Vide *verb.* Infamia, Infamis, num. 1, 2 et 3, et num. 28 ad 35.

Infamia quot modis contrahatur, num. 4.

Assignantur qui contrahunt infamiam ipso jure, et facto, tum de jure civili, tum de canonico, num. 5 et 6.

Infames jure civili an sint etiam tales jure canonico, num. 7 et 8.

Assignantur qui contrahunt infamiam per sententiam judicis, et ut tales dicantur quid requiratur, num. 9 et 10.

Referuntur summam omnes infames infamia sive juris, sive facti, num. 11.

Infames tam infamia juris, quam facti, sunt irregulares; excluduntur ut a dignitatibus ecclesiasticis, ab ordinibus sacris, et ab actibus legitimis, ac muneribus publicis, num. 12, 13 et 14.

Reprehenditur hic auctor a num. 12 ad num. 42.

Electio facta de persona infami an sit irrita, num. 15 ad 18.

Infamia an tolli possit jam contracta per sententiam judicis, num. 19 ad 22.

Quis possit dispensare in infamia tam juris, quam facti, num. 23, 24 et 25.

De effectibus infamiæ. Vide num. 34 ad 37.

An causa, non pœna hodie infamet, num. 38.

Num hodie ob pœnam graviolem alicui irrogatam fama condemnati conservetur, *ibid.*, num. 39 et *seqq.*

Alios infamare quale sit peccatum, qualem obligationem inducat, et an aliquando liceat. Vide *verb.* Detractio, art. 1 et 2 per tot.

Se ipsum infamare, quale sit peccatum. Vide *verb.* Detractio, art. 1, num. 58, 59.

INFANTES (IV, 631)

Quoad infantes sine baptismo defunctos, qui ad quædam sanctuaria deferri solent, ut Deus eos ad vitam revocare dignetur ut baptizentur, et quoad damnationem hujus consuetudinis a Benedicto XIV, vide *verb.* Infantes, per totum.

INFERNUS (IV, 632)

Inferorum loca quatuor assignantur, et singulorum quidditas explicatur. Vide *verb.* Infernus, num. 1 ad 6 et *ibid.* in *Appendice*.

Auctor emendatur, in *not.* ad num. 5.

In inferno an sit verus ignis, et ejus qualitas, et quando a Deo creatus, et quomodo spiritus damnatorum a tali igne torqueantur, num. 7 ad 18.

Pœnæ damnatorum an distincte et determinate in hac vita agnosci possint, num. 19.

Damnati in inferno quomodo cruciandi post iudicium universale, num. 20 ad 24.

Deus in damnatorum punitione qualem misericordiam exerceat, num. 25.

Peccatum veniale qua pœna puniatur in inferno, num. 26.

Ostenditur verus sensus illius axiomatis: *In inferno nulla est redemptio*, num. 27.

Anima Christi ad inferos descendens an aliquam pœnam passa sit, et quæ bona iustorum animabus contulerit, et an aliquem ab ipsis locis liberaverit, num. 28 ad 35, et *verb.* Peccatum, num. 66.

Animæ damnatæ an cruciari possint extra infernum, num. 34.

Ora inferni non sunt montes *Ætna*, *Vulcanus*, et similes, num. 35.

Animæ damnatorum portantur in infernum a demonibus, et in die iudicii quomodo illuc descendunt, num. 36 et 37.

An animæ Trajani aliorumque paganorum lue-